

Sygn. akt II Ca 412/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 16 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Vogt (spr.)
Sędziowie:	SSO Henryk Haak SSR del. Żaneta Cebula
Protokolant:	st. sekr. sąd. Elżbieta Wajgielt

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2017 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa B. B.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 20 kwietnia 2017r. sygn. akt I C 2788/16

oddala apelację.

SSR del. Żaneta Cebula SSO Wojciech Vogt SSO Henryk Haak

II Ca 412/17

UZASADNIENIE

Powódka B. B. wniosła pozew przeciwko (...) Zakładowi (...) na (...) Spółka Akcyjna w W. o zapłatę kwoty 1900,00 zł ustawowymi odsetkami od dnia 05.04.2016 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu.

Pozwany (...) Zakład (...) na (...) SA w W. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych.

Sąd Rejonowy w Kaliszu wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2017 r. zasądził od pozwanego (...) na (...) S.A. w W. na rzecz powódki B. B. kwotę 1 800,00 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14.05.2016r. do dnia zapłaty; oddalił powództwo w pozostałym zakresie i orzekł o kosztach postępowania.

Apelację od tego rozstrzygnięcia złożył pozwany zaskarżając wyrok w całości. Zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, w szczególności art. 805 k.c. w związku z § 4 Ogólnych warunków dodatkowego grupowego ubezpieczenia na wypadek operacji chirurgicznych i Wykazu Operacji Chirurgicznych stanowiących załącznik do OWU przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, iż operacja przeprowadzona u powódki figurowała w Wykazie Operacji Chirurgicznych oraz § 2 ust. 1 pkt 5 OWU poprzez przyjęcie, iż wycięcie kości czworobocznej nadgarstka lewego oraz plastyka hamakowa nadgarstka jest tożsama z wycięciem zmiany kości;

2. naruszenie przepisów postępowania art. 217 § 2 w związku z art. 227 k. p. c poprzez me wyjaśnienie spornych faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, w szczególności: Czy operacja przeprowadzona u powódki znajdowała się w Wykazie Operacji Chirurgicznych oraz art. 233 k p c polegające na dokonaniu przez sąd oceny dowodów w sposób niewszechstronny poprzez uznanie, iż przeprowadzona u powódki operacja była usunięciem zmiany kości i była objęta ubezpieczeniem dodatkowym na wypadek operacji chirurgicznych.

W oparciu o te zarzuty wniósł o zmianę orzeczenia przez oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w całości podziela ustalenia faktyczne i rozważania dokonane przez Sąd Rejonowy i uznaje je za własne. W takiej sytuacji gdy sąd odwoławczy orzeka na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w pierwszej instancji i aprobuje dotychczasowe ustalenia, nie musi ich powtarzać (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2007 r., II CSK 18/07, Lex nr 966804; orzeczenie Sadu Najwyższego z dnia 13 grudnia 1935 r., C III 680/34. Zb. Urz. 1936, poz. 379, z dnia 14 lutego 1938 r., C II 21172/37, Przegląd Sądowy 1938, poz. 380 i z dnia 19 listopada 1998 r., III CKN 792/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 83; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2006 r., I CSK 147/05).

Sąd ferując zaskarżony wyrok nie naruszył ani prawa materialnego ani procesowego.

Skarżący podnosi w swojej apelacji zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Zarzut ten nie jest uzasadniony.

W myśl art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według swego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału. Sąd Rejonowy dokonując tej oceny nie naruszył reguł oznaczonych w powołanym tu unormowaniu, dającym wyraz obowiązywaniu zasady swobodnej oceny dowodów.

Cechą istotną swobodnej oceny dowodów jest ich bezstronna ocena (por. np. K. Piasecki, w: Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz do artykułów 1 – 505, pod red. K. Piaseckiego, Warszawa 2006, t. I, s. 1026). Takiej właśnie – tj. bezstronnej oceny – dokonał Sąd I instancji.

Wszechstronne rozważenie zebranego materiału oznacza uwzględnienie wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu oraz wszystkich okoliczności towarzyszących przeprowadzaniu poszczególnych środków dowodowych, a mających znaczenie dla ich mocy i wiarygodności (por. W. Siedlecki, Realizacja zasady swobodnej oceny dowodów w polskim procesie cywilnym, NP. 1966, nr 4, s. 20). Sąd Rejonowy wszechstronnie rozważył zebrany w tej sprawie materiał. Swoje twierdzenia Sąd I instancji przekonująco i należycie uzasadnił.

Rozstrzygnięcie swoje Sąd oparł na opinii biegłego, która w sposób nie budzący wątpliwości wyjaśnia sporne okoliczności. Biegły między innymi stwierdził, że patologiczny stan kości u powódki polegał na patologicznych

naroślach kostnych i z uwagi na dodatkowe duże zmiany zwyrodnieniowe wymagało to usunięcia całej zwyrodniałej kości czworobocznej.

Objęte ubezpieczeniem jest „usunięcie zmiany kości” zaś zmianę definiuje się jako „patologiczny rozrost komórek danej tkanki, narządu lub układu”. Jest więc rzeczą oczywistą, gdyż wynika to z reguł posługiwania się językiem polskim, że „patologiczne narośla kostne” są rozrostem komórki danej tkanki, narządu lub układu. Biegły sądowy nie miał co do tego wątpliwości i jego stanowisko jest przekonywujące.

Sąd więc miał podstawy do oddalenia wniosku dowodowego zmierzającego do dalszego wyjaśnienia tej kwestii.

Na podstawie art. 286 k.p.c. można wyodrębnić opinię główną i uzupełniającą. Opinię uzupełniającą sąd dopuszcza gdy opinia główna jest niewystarczająca, tj. wówczas gdy nie daje odpowiedzi na zadane zagadnienia lub nie zawiera pełnego uzasadnienia. Opinia lub jej uzasadnienie nie daje odpowiedzi na zadane pytania, gdy są niejasne, niepełne lub sprzeczne. Opinia jest niejasna jeśli jest niezrozumiała, albo zawiera dedukcje lub konkluzję niezgodną ze sprawozdaniem lub regułami logicznego myślenia. Opinia biegłych jest niepełna jeśli nie wyczerpuje w całości postawionego przez sąd zagadnienia (por. Łukasz Błaszczak, Dowody i postępowanie dowodowe w sprawach cywilnych, Warszawa 2015, s. 631).

Należy podkreślić, że dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłych stanowi uprawnienie, a nie obowiązek sądu. W niektórych sytuacjach procesowych mimo braków lub sprzeczności opinii sąd może dane zagadnienie rozwiązać sam, stąd też sformułowanie „sąd może zażądać dodatkowej opinii”. Dokonanie czynności określonych w art. 286 k.p.c. pozostawione jest uznaniu sądu (por. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1999 r., II UKN 273/99; wyrok SN z dnia 24 czerwca 2008 r., I UK 373/07; wyrok SN z dnia 21 listopada 1974 r., II CR 638/74).

Okoliczność, że opinia biegłych nie ma treści, odpowiadającej stronie, zwłaszcza gdy wypowiedzieli się kompetentni co do fachowości biegli, nie może uzasadniać przeprowadzenia dowodu z uzupełniającej opinii lub z opinii dalszych biegłych. Za nieuzasadnione należy uznać stanowisko według którego nie wolno zaniechać przeprowadzenia dowodu z opinii dalszych biegłych, jeżeli dotychczas opracowane opinie biegłych nie dają podstaw do rozstrzygnięcia sprawy w sensie twierdzonym przez stronę. Odmienne stanowisko oznaczałoby bowiem przyjęcie, że należy przeprowadzić dowód z wszelkich możliwych biegłych, by się upewnić, że niektórzy z nich nie byłiby takiego zdania, jak strona (por. wyrok S.N. z dnia 18 lutego 1974 r., II CR 5/74). Potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii (por. wyrok SN z dnia 4 sierpnia 1999 r., I PKN 20/99).

Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że opinia powołanego w sprawie biegłych jest wyczerpujące i w sposób dostateczny wyjaśnia sporne okoliczności. Trafnie więc oddalił wnioski dowodowe zmierzające do dalszego wyjaśnienia tych okoliczności.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało, zgodnie z art. 385 k.p.c., orzec jak w sentencji.

Henryk Haak Wojciech Vogt Żaneta Cebula